

Рідна мова

Олександр Чалий

Живе в народі мова солов'їна,
А в ній душа Шевченка і Франка,
Ніколи не ставала на коліна,
Дісталася ж їй доля нелегка.

Всі триста років мову руйнували,
Закручуючи серію інтриг,
Книжки московським чоботом топтали,
Придушуючи видавництво книг.

Ще й мовну запровадили цензуру,
А Філарет анафему наклав,
На книжний друк і всю літературу,
Євангеле ж спалити наказав.

І твори богословів сплюндрували,
Спаливши їх на вулицях Москви,
З "Вінця історії" пожежу влаштували,
Показуючи дикі норози.

І нищення вже стали непомірні,
Наказом імператора Петра,
Де Києво-Печерські книгозбірні,
Всі москалями спалені до тла.

Забороняли мовою писати,
Та навіть вилучали букварі,
Веліли "малороською" назвати,
Бо так їм захотілося в Кремлі.

Бажали українську мову вбити,
Російські імператори й царі,
Аби могли московською служити,
Всі київські церкви й монастирі.

Коли прийшли до влади комуністи,

Вони і словники репресували,
А мову нашу, ті іще лінгвісти,
Наречієм місцевим називали.

Та українська знову розквітала,
Це етносу ознака головна,
вона у наших душах існувала,
казкова наша мова чарівна...